

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
येनदत्तंतिगात्राणि येनप्रज्ञाविनश्यति ॥ येनाभिभूतः पुरुषो मरणं बहून्मन्यते ॥ ८ ॥ तदिदं व्यसनं प्राप्तं मया भाग्यविपर्ययात् ॥ तस्यां तं नाधिगच्छामि क्रते प्रा
णविमोक्षणात् ॥ ९ ॥ तथैवाहं करिष्यामि अद्यैव द्विजसत्तम ॥ इत्युक्त्वा तु महात्मानं पितरं ब्रह्मवित्तमं ॥ १० ॥ धृतराष्ट्रो भवन्मूढः स शोकं परमं गतः ॥ अभूच्चतू
ष्णीराजा सौध्यायमानो महीपते ॥ ११ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कृष्णद्विपायनः प्रभुः ॥ पुत्रशोकाभिमतं पुत्रवचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥ व्यास उवाच धृतराष्ट्र
महाबाहो यत्त्वांक्ष्यामि तच्छृणु ॥ श्रुतवानसि मेधावी धर्मार्थकुशलः प्रभो ॥ १३ ॥ न ते स्य विदितं किंचिद्विदितव्यं परंतप ॥ अनित्यतां हि मर्त्यानां विजानासि न
संशयः ॥ १४ ॥ अध्रुवे जीवलोकैश्च स्थाने वा शाश्वते सति ॥ जीविते मरणं ते च कस्माच्छोचसि भारत ॥ १५ ॥ प्रत्यक्षं तव राजेन्द्र वै रस्यस्य समुद्रवः ॥ पुत्रं ते का
रणं कृत्वा कालयोगेन कारितः ॥ १६ ॥ अवश्यं भवितव्यं च कुरुक्षणां वै शसे नृप ॥ कस्माच्छोचसि तान्धूरान् गतान् परमिकं गतिं ॥ १७ ॥ जानता च महाबाहो विदु
रेण महात्मना ॥ यतितं सर्वयत्नेन शमं प्रतिजने श्वर ॥ १८ ॥ न च दैवकृतो मार्गः शक्यो भूतेन केनचित् ॥ घटतापि चिरं कालं नित्यं तु मिति मे मतिः ॥ १९ ॥ देवता
नां हि यत्कार्यं मया प्रत्यक्षतः श्रुतं ॥ तत्ते हं संप्रवक्ष्यामि यथास्थैर्यं भवेत्तव ॥ २० ॥ पुरा हं त्वरितो यातः स भामैर्द्रीं जितक्लमः ॥ अपश्यं तत्र च तदा समवेतां दिवौ क
सः ॥ २१ ॥ नारदप्रमुखाश्चापि सर्वे देवर्षयो न घ ॥ तत्र चापि मया दृष्टाः पृथिवी पृथिवी पते ॥ २२ ॥ कार्यार्थं मुपसंप्राप्ता देवतानां समीपतः ॥ उपगम्य तदा धात्री
देवानां हं समागतान् ॥ २३ ॥ यत्कार्यं मम युष्माभिर्ब्रह्मणः सदने तदा ॥ प्रतिज्ञातं महाभागास्तच्छीघ्रं संविधीयतां ॥ २४ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा विष्णुर्लोकनम
स्कृतः ॥ उवाच वाक्यं प्रहसन् पृथिवीं देवसंसदि ॥ २५ ॥ धृतराष्ट्रस्य पुत्राणां यस्तु ज्येष्ठः शतस्य वै ॥ दुर्योधन इति ख्यातः स ते कार्यं करिष्यति ॥ २६ ॥ तं च प्राप्य म
हीपालं कृतकृत्या भविष्यसि ॥ तस्यार्थं पृथिवीपालाः कुरुक्षेत्रं समागताः ॥ २७ ॥ अन्योन्यं घातयिष्यंति द्वेदुःशत्रौः प्रहारिणः ॥ ततस्ते भविता देवि भारस्य युधि
नाशनं ॥ २८ ॥ गच्छशीघ्रं स्वकं स्थानं लोकान्धारय शोभने ॥ य एष ते सुतो राजन् लोकसंहारकारणात् ॥ २९ ॥ कलेरंशः समुत्पन्नो गांधार्याजठरे नृप ॥ अमर्षी
च पलश्चापिकोधो नो दुष्प्रसाधनः ॥ ३० ॥ देवयोगात्समुत्पन्ना भ्रातरश्चास्य तादृशाः ॥ शकुनिर्मातुलश्चैव कर्णश्च परमः सखा ॥ ३१ ॥ समुत्पन्ना विनाशार्थं पृ
थिव्यां सहितानृपाः ॥ यादृशो जायते राजा तादृशोऽस्य जनो भवेत् ॥ ३२ ॥